

niš allas župan, zato avš včasih Räfhuva včasenje
folossal včas po budiščem. Ljubljanskih včas
včas županijevi fraknjapih, ki otanekom v de poti
nibisprav s včasom in včasom žal po včasenje
čevati slovensko mladino. Zdaj pa pride „enfant ter-
rible“ v podobi „turškega lista“ in izkramlja tako očitno
ravno to, kar si je vladni zastopnik vtajiti na vso moč
in z vso svojo zgovornostjo prizadeval! Kajti če ne bi
imeli namena, ponemčevati mladino našo, čemu pa to-
žite, da se vam to ne posreči po vaši želji in vašem
namenu? Pojte rakom žvižgat!

— (*Slovensko gledišče.*) V nedeljo 6. dne t. m. se bo prvikrat kazala zanimiva vesela igra v 3 dejanjih z naslovom „Satan“.

— (*Dolge smodke*), „viržinke“ imenavane, so se s 1. februarijem podražile za $\frac{1}{2}$ kr., tedaj na 5 krajc., dasiravno je v ministerskem svetu cesar sam bil zoper podraženje, rekoč, da te vrste smodke puši revnejši stan in vojaki, in te bi najhuje zadel novi davek. „Vaterland“ je — naslanjaže se na to — že 28. u. m. izrekel nado, da bo ostalo pri starem, pa vendar ni, ker se „viržinke“ že prodajajo po 5 krajc.

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

Iz Dunaja. — Veliko manjše važnosti je to, kar se zdaj godí v zbornicah državnega zbora, memo tega, kar se zdaj godí zunaj njih. Vladni Ogerski časnik „Ungar. Lloyd“, gledé na sklep zadnje konferencije nekaterih udov Dunajske zbornice gosposke, da se namreč Magjarom ne sme nič več dovoliti čez to, kar se jim je dovolilo s pogodbo leta 1867, potrjuje edinost vseh parlamentarnih strank Avstrijskih proti Ogrom. Zato misli, da je ministerska kriza na Dunaji neizogibljiva, in pozivlja vlado in zbor Ogerski, naj skrbno pazita, če se prekučne položaj ministrov Dunajskih, da ne pridejo na krmilo vlade možje taki, o katerih je imela Ogerska zadnji čas priliko prepričati se, da so protivniki Ogrom. Vsled tega opominja „Ung. Lloyd“ vlado Ogersko, da se na vso moč upre sestavi novega ministerstva na Dunaji iz tacih mož, ki so pritrdili sklepom konferencije zbornice gosposke. — No, čedalje bolje! Po takem morala bi odsihmal Avstrija postati popolnoma podložnica (vazal) Ogerski!

— Kakor Peštanski časniki trdijo, se začnó dogovori med Ogersko in Ávstrijsko vlado o reviziji colnih zadev in banke Ogerske 10. dne t. m. na Dunaji. Kakor „Ung. Lloyd“ iz zanesljivih virov naznanja, hočejo Ogerski ministri odstopiti, ako v teh dogovorih ne obveljá to, kar oni zahtevajo za Ogersko. Tedaj kriza ministerska v Peštu in na Dunaji!

— 28. dne u. m. je dotični odsek zbornice poslancev obravnaval postavo o samostanih (kloštersko postavo), kakor mu je došla iz zbornice gosposke. Minister dr. Stremayer se je zopet zoperstavljal nekaterim točkam te postave, rekši, da postave, kakor je zdaj narejena, ministerstvo ne more priporočati v potrjenje cesarju; al odsek, ves navzet duhá Prajsovskega „kul-turkampfa“, se ni brigal za ugovor ministrov in z večino 11 glasov zoper 5 sprejel to postavo.

— Največa svečarija tukajšnja, ki dela po svetu dobroznane „Apollo-sveče“, je vkljub vsej gasilni pomoci pogorela do tal; škoda znaša nad pol milijona gold.

Ogersko. Iz Budapešta. — Franc Deák je umrl 28. dne u. m. Smrt prvega Magjarskega patriota je izbudila po vsej deželi veliko žalost. Slovesni pogreb bode še le v četrtek, ker pridejo deputacije občin in mest cele dežele k sprevodu.

— „Ellenor“, časnik saborske večine Ogerske, piše o Turških zadevah takole: „Dnevi Turčije so pri kraji. Ona živi le še zato, ker Evropejske vlade niso še gotove s pripravami za pogrebno svečanost. Če le narodi

is boavtes priu Leden tr. Deák's (da zis al polihet
sabre) vne Vas alkmaris. Dravneqfje jibl del
Ljublj. Abre auffristiq anno 1809 vne v mors nis
Ostat franc Deák, priu marullof. Pobiberit, priu
vne s poglobij uvaljolga Talorhodijmil. Reform 1876.
Avstro-Ogerski pridemo do tega, da živimo s slovan-^{N. 5}
skimi narodi v miru, potem nam je vse jedno, ali Tur-
čija živi ali umrje.“

Srbobrata Živčíkova - Městského muzea v Brně

Srbska. — V Belgradu se godé čudne reči, Srbija je v veliki zadregi. Knez Milan je s svojo modrostjo pri kraji. Po Dunajskih listih je brati, da namerava odstopiti ter podati se na posestvo svoje soproge v Besarabijo. Nedavno je poklical k sebi več častnikov ter jih prašal, kaj storiti. „Napravite državni prekuc (Staatsstreich)“, svetuje prvi, a knez odgovorí: „Za to nimam denarja.“ Drug mu svetuje, naj se zapré v trdnjavo Belgradsko in izdá oklic do naroda, v katerem mu razloži sedanje stanje. — Da je Srbija prišla v take zadrege, temu je skoro največ kriv knez sam, ki je s svojo neodločnostjo in svojim cincanjem prišel ob zapanje pri narodu. Vsled tega je tudi skupščina nesložna in je sama želela, da bi 1. dne t. m. prenehala. Vlada je ob veljavo, knez misli popustiti prestol. Če pa to stori, bo prišla Srbija le še v veče zadrege, bila bi ob sedanjem času največe sile brez vlade, utegnil bi nastopiti komunizem, in kako strašno je to, skusila je že marsikatera dežela. Tedaj je na vsak način bolje za Srbo, če knez čaka s krono na glavi osode svoje in dežele. — Plamen ustaje, ki je planil v Hercegovini in Bosni kviško, je tedaj občutljivo segel na Srbsko, osoda ustajnikov je v tesni zvezi z osodo Srbske.

Iz Turškega bojišča. — Ljubibratič je popolnoma popustil ustajnike, za katere pa to ni nobena zguba, ker se je z njegovim odstopom povrnilo zopet edinstvo med vodje. — V Hercegovini so bile zadnji čas krvave bitve. Padel je med drugimi tudi vojvoda Bačevič, svak kneza Črnogorskega, in bil 23. u. m. v Dubrovniku tako sijajno pokopan. Smrt njegovo so Črnogorci nad Turčini strahovito maščevali. — Tudi v Bosni je vedno krvavo kresanje, Hubmajerjeve čete ne dajo miru Turkom. Ustajniki so objavili oklic do Srbov mohamedanske vere, v katerem jim obetajo, da jim zavoljo vere ne bodo nič storili, ker boj velja le Turku; naj tedaj pridružijo se ustaji ali pa vsaj mirni ostanejo. — Turška vlada je neki zahtevala od Črnogorskega kneza, naj pokliče vse svoje podložne, ki so pri ustajnikih, nazaj, sicer bodo Turške čete planile v Črnogoro. Knez pa se tega žuganja nikakor ni vstrašil, ker pozna svoje sokole. — Iz Kostajnice, Podova in Dubice se „Obzoru“ poroča, da vojne in politične oblasti Avstrijske ob Bosniški meji zeló ostrovavnajo z ustajniki, tako, da ti pravijo, „da jih preganjajo.“ Godi se to neki vsled ukaza, ki je od Andrássya došel generalkomandu v Zagrebu. „Krasna politika to“ zakliče „Obzor“ in — prav ima. — Med Padovom in Žirovcem je pribeglo zopet 1500 ubožcev iz Bosne pred Turško silo na zemljo Avstrijsko.

Popravek. V zadnjem listu na strani 28 v 3. vrsti spodaj namesti „Goriška škofija“ beri **Goriška knežija**.

Žitna cena

v Ljubljani 26 januarija 1876.

Hektoliter v nov. denarji: pšenice domače 8 fl. 30. — banaška 8 fl. 98. — turšice 4 fl. 80. soršice 6 fl. 10. — rží 5 fl. 10. — ječmena 3 fl. 90. — prosa 4 fl. 70. — ajde 5 fl. 80. — ovsa 3 fl. 50. — Krompir 3 fl. 60 kr. 100 kilogramov.

Kursi na Dunaji 31. januarija.

5% metaliki 68 fl. 70 kr. Ažijo srebra 105 fl. 20 kr.
Narodno posojilo 73 fl. 70 kr. Napoleondori 9 fl. 16 kr.